

Woon- en werkgemeenschap De Ark in Gouda

'Je moet je durven te laten raken'

Op een zonnige vrijdagochtend fiets ik het erf op van de Arkgemeenschap. Binnen zit Linda. Ze draagt een soort ovenwanten en geeft me een hand. Ze lacht. Linda heeft een verstandelijke beperking. Naast haar zit huisgenoot Tjerk. Hij is de zorgbegeleider van het huis.

In de Arkgemeenschap in Gouda wonen elf mensen met een verstandelijke beperking die doorgaans het stempel "cliënt" krijgen. Maar hier zijn het "huisgenoten" of "werkmakers", en begeleiders zijn "assistenten". Ze leven samen en leren van elkaar. Dat geldt ook voor de dagbesteding 't Ateljee. De gemeenschap werkt vanuit een christelijke visie van gelijkwaardigheid en vriendschap.

Beperkingen

'Eigenlijk hebben we allemaal beperkingen', vertelt gemeenschapsverantwoordelijke Cecile de Quay, 'Mensen met een zichtbare beperking leren ons over onze eigen beperkingen heen kijken en nodigen ons uit om na te denken waar het om gaat in het leven.' Twintig jaar geleden woonde De Quay zelf in de Ark. Ze vond het fijn om in een gemeenschap te wonen waar geloven vanzelfsprekend is. 'Geloof is voor mij als een goede vriend. Als je een mooie vriendschap hebt, heb je niet altijd zin om dat te verantwoorden, maar wil je het gewoon leven. De Ark heeft mij geholpen minder defensief in mijn geloof te staan, en vanuit mijn wortels met een open blik de Nederlandse samenleving te benaderen', zegt De Quay.

Door samen te leven met mensen met een handicap, leerde ze hoe zij kijken naar het katholiek zijn. In Frankrijk ging ik een keer met huisgenoot Jacqueline naar een lezing van een priester. De lezing was erg ingewikkeld. Onderhand dat de priester sprak, zat Jacqueline te stralen in haar stoel.

De woorden begreep ze niet, maar ze voelde de intentie van de priester.'

Door een rietje

Aan de keukentafel zit ik naast Ferdinand, die iedereen Ferd noemt. Door een rietje drinkt hij zijn koffie. Hij is opgetogen want vandaag gaat vriend Willem met hem op pad. Willem is vrijwilliger bij de Ark. 'Mensen hier hebben een dubbele beperking', zegt hij, 'lichamelijk én sociaal, omdat zij soms moeilijke aansluiting vinden bij de maatschappij hen uitsluit. Wij kunnen de lichamelijke beperking niet wegnemen, maar de sociale wel.

Door een vriend te zijn.' Assistent Tjerk knikt bevestigend. 'Je moet je durven te laten raken door deze mensen. Huisgenoten zijn een ster in de boel op z'n kop zetten. Zo woonde hier een meisje dat een sociaal jaar deed. Ze was erg geordend en stond op een dag haar kleding zorgvuldig te strijken en op te vouwen. Eén van de huisgenoten liep naar haar toe, pakte de stapel en gooide die in de lucht. Ze holde achter hem aan. Toen ze hem te pakken had, barstten ze samen in lachen uit. Dat was toen ze hier voor het eerst binnenkwam nog ondenkbaar.'

EMY JANSSON

Echte vrienden: Ferd, Tjerk en Willem

EMY JANSSON

Kunstwerk van Martien, gemaakt in 't Ateljee

Meer dan welkom

Afgelopen week, van 7 tot 12 oktober, was de Week van de Toegankelijkheid met als thema "Meer dan welkom". Bij de Arkgemeenschap zijn mensen het hele jaar door meer dan welkom. 'Als ze bijvoorbeeld nieuwsgierig zijn om hier als stagiair een sociaal jaar te doen of om te helpen als vrijwilliger', zegt De Quay. 'Ook zijn mensen met een verstandelijke beperking meer dan welkom. Er is op dit moment een plaats vrij voor een nieuwe bewoner. We zijn nog op zoek om die plaats te vullen.' Elke eerste dinsdag van de maand is er een gemeenschapsavond met een kleine gebedsviering; en er is vier keer per jaar een grote viering waarin een diaken, priester of dominee voorgaat. De Quay: 'Zo willen we mensen de gelegenheid geven ons te leren kennen.' Terug op de fiets denk ik nog na over de verhalen die ik zojuist hoorde, de blijde gezichten en de ontspannen sfeer die er hing. Ik had nooit gedacht dat ik zo dicht, bij zo'n bijzondere gemeenschap woonde.